

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Ловеч, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Е.Я ПАВЛОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА
като разглежда докладваното от Е.Я ПАВЛОВА Гражданско дело №
20234300100263 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство с правно основание чл.49 от ЗЗД във вр. с чл.45 от ЗЗД вр. с чл.50 ЗЗД вр. с чл.86 от ЗЗД и с обратен иск с правно основание чл.219 ал.3 от ГПК вр. с чл.49 от ЗЗД, чр. С чл.53 от ЗЗД и чл.54 от ЗЗД

Производството е образувано по искова молба Г. И. Г., ЕГН *****, адрес *** чрез адв. Е. Н. Н. от САК, срещу Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София 1606, бул. „Македония“ № 3, представлявана от председателя на Управителния съвет инж. Я. Й., с цена на иска 80,000.00 лв., от които 40,000.00 (четиридесет хиляди) лева - неимуществени вреди, претърпени от Г. И. Г. от причинените му телесни увреждания- счупване на външен (латерален) малеопус (долен десен крайник) и 40,000.00 (четиридесет хиляди) лева - неимуществени вреди, претърпени от Г. И. Г. от причинените му телесни увреждания - изкълчване и скъсване на акромиоклавикуларна става (горен ляв крайник). Посочено е правно основание чл. 49 от ЗЗД, вр. чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът излага, че на 02.07.2022 г., около 10.50 ч. в с. П., община Луковит, област Ловеч, на ул. „Х.Д.“, по посока на движението от гр. Луковит към гр. София, при управление на МПС - мотор „С.“, модел „И.“ с рег.№ ** **** * претърпял ПТП, като попаднал на сипица (пясък) на пътното платно и загубил контрол над управляваното от него МПС и се блъснал странично в крайпътната матинела вдясно на пътя, но успял да овладее мотора и продължил движението като след около 2-3 метра отново попаднал на сипица (пясък) на пътното платно, вследствие на което мотора му занесъл, излязъл вдясно от пътя и паднал на тротоара, реализирайки ПТП. Произшествието е станало на пътното платно, което

е част от първокласен път „Е 83“ по посока от Плевен към София, като за събитието е съставен Констативен протокол № К-35 от 02.07.2022 г. на мл.инсп. Г.А.Т. - дежурен ПТП при „Пътен контрол“ при РУ-гр.Луковит. Ищецът твърди, че във връзка с настъпилото ПТП му е съставен АУАН № 112251 от 15.07.2022 г., и издадено наказателно постановление № 22-0297-000237/05.08.2022 г. от началник група в ОД МВР-Ловеч, РУ-Луковит за извършено нарушение по чл. 20, ал. 1 от ЗДВП и наложено административно наказание глоба в размер на 20.00 лева.

Изтъква, че с решение № 29/04.05.2023 г. по НАХД № 231/2022 г. по описа на Районен съд -Луковит, наказателното постановление № 22-0297-000237/05.08.2022 г., издадено от началник група в ОД МВР-Ловеч, РУ-Луковит е отменено като неправилно и незаконосъобразно. Счита, че ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ е изцяло отговорен за настъпилото пътно-транспортно произшествие, тъй като не е бил изпълнил задължението си за поддържане на пътя в състояние, което да осигури безаварийно и безопасно движение на пътните превозни средства от него. Участъкът на който е станало ПТП е републиканска пътна инфраструктура, а съгласно чл. 8, ал. 2 от Закона за пътищата, републиканските пътища са изключителна държавна собственост, респективно чл. 30, ал. 1 от ЗП възлага ремонта и поддържането им на Агенция „Пътна инфраструктура“. Позицията се на Наредба № РД-02-20-19 от 12.11.2012 г. за поддържане и текущ ремонт на пътищата, издадена от Министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Счита, че макар и ответникът да не е фактически извършител на вредите или на вредоносното действие, същият не е упражнил достатъчен контрол по изпълнението на своите задължения по ЗП да поддържа и обезопасява пътищата по републиканската пътна инфраструктура т.е. бездействието се основава на неупражняването на контрол при или по повод възложената работа по отношение на изпълнителите, отговарящи за поддържането на републиканските пътища, съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ЗП, вр. § 1, т. 14 ДР ЗП, поради което на основание чл. 49 от ЗЗД следва да носи отговорност за причинените вреди на ищеца при настъпилото ПТП. Определя като общоизвестен и неподлежащ на доказване факт обстоятелството, че първокласен път „Е 83“ по посока от Плевен до Ботевград, на който е реализирано ПТП на 02.07.2022 г. в с. П. е включен в списъка на републиканската пътна мрежа, изготвен в съответствие с чл. 3, ал. 4 от ЗП и приет с Решение № 945 на Министерски съвет от 2004 г.,обнародвано в ДВ, бр. 109 от 14.12.2004 г. Изтъква, че при ПТП са му причинени множество телесни увреждания и е транспортиран и е приет за лечение в Клиника по ортопедия и травматология към болница „Сърце и мозък“ - гр. Плевен като се е оплаквал от силна болка в областта на ляв лява раменна става и дясно ходило на долен крайник и невъзможност за движение. Във връзка с двете травми-счупване на външен (латерален) малеопус (долен десен крайник) и изкълчване и скъсване на акромиоклавикуларна става (горен ляв крайник) прилага етапна епикриза за периода от 05.07-19.07.2022 г. Посочва, че лечението му е продължило в домашни условия, като в резултат травмите е изпитвал силно главоболие, много интензивни болки в областта на горния ляв крайник и в областта на ходилото на десен крайник, трудности в ежедневието,

свързани с невъзможността му да се обслужва за един продължителен период от време - повече от шест месеца. След това са провеждани физиотерапевтични процедури в продължение на четири месеца, но въпреки това, и към настоящия момент изпитва болки в левия горен крайник и в десния долен крайник при смяна времето, особено при студено време и продължава да не функционира нормално както е било преди настъпването телесната повреда. Твърди, че към момента на произшествието е служител (старши полицаи) на МВР-Плевен като поради причинените му травми е прекъснал работния си процес.

Моли съда да осъди ответника да му заплати както следва: сумата в размер на 80 000 лева представляваща претърпените от него неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от телесните увреждания вследствие на настъпилото ПТП по вина на АПИ, от които: 40000 лева - неимуществени вреди, претърпени от причинените му телесните увреждания- счупване на външен (латерален) малеопус (долен десен крайник); 40000 лева - неимуществени вреди, претърпени от причинените му телесните увреждания - изкълчване и скъсване на акромиоклавикуларна става (горен ляв крайник), ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на предявяване на исковата претенция до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените в производството съдебни и деловодни разноски, представя писмени доказателства и прави доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез Областно пътно управление – Ловеч, в който изразява становище, че предявеният иск е процесуално допустим, но неоснователен, поради което го оспорва изцяло по основание и размер. Излага, че в исковата молба липсва информация за скоростта, с която се е движело МПС-то, съобразена ли е била тя със състоянието на пътя и на превозното средство, с конкретните условия на видимост в съответствие с разпоредбите на ЗДвП, както и причинно-следствената връзка с настъпилата вреда. Пзовава се на разпоредбите на чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП, съгласно които водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, както и да съобразяват скоростта на движението с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Релевира на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД и възражение за съпричиняване, породено от действията на пострадалия, изразяващо се в превишаване на допустимата спрямо пътните знаци и условия скорост, съчетано с липса на необходимото внимание при управлението на МПС. Сочи практика на ВКС, съгласно която обезщетението за вреди се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като в случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и ПТП-то. Изтъква, че макар на Агенция „Пътна инфраструктура“ да е вменено законово задължение да стопанисва и поддържа републиканската пътна мрежа, то по отношение на тротоарите, пътищата и пресечките в населени места, както е в случая, вземайки предвид точното място на ПТП-то, а именно - с. П., община Луковит, ул. „Х.Д.“ № 21, същите се поддържат и стопанисват от съответната Община.

На следващо място посочва, че по силата на договори за възлагане на обществени поръчки, Агенция „Пътна инфраструктура“ възлага поддържането на републиканската пътна мрежа на фирми, консорциуми и т.н., в качеството им на изпълнители, като в конкретния случай има сключен договор с изх. № РД-38-13/ 29.11.2019 г. между АПИ, в качеството на възложител и Консорциум „ВПП“, в качеството на изпълнител, по силата на който, както е упоменато в чл. 28 от същия, изпълнителя носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди, при възникване на ПТП.

На основание гореизложеното, по реда на чл.219,ал.1 от ГПК привлича като трето лице-помагач Консорциум „ВПП“, ЕИК 177351486, срещу което и при положение, че съда счита иска за основателен, предявява обратен иск за сумата на която ще бъде осъден и моли да бъде приет за съвместно разглеждане в производството.

Моли съда да допусне допълнителни въпроси към вещото лице, които конкретизира.

С определение № 680/29.08.23 г. Окръжен съд - Ловеч е допуснал привличане на основание чл. 219, ал. 1 от ГПК на Консорциум „ВПП“ с ЕИК 177351486, със седалище и адрес на управление в гр. Ловеч, Баховско шосе № 24 и го е конституирал като трето лице-помагач на ответника Агенция „Пътна инфраструктура“, като му е дал възможност в едноседмичен срок от съобщението да изрази становище и сочи доказателства и е оставил без движение на основание чл. 129, ал. 2, вр. с чл. 127 и чл.128, т. 2 и чл. 219, ал. 3 от ГПК предявения от ответника Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Консорциум „ВПП“ обратен иск с предмет регресна отговорност на изпълнителя по Договор за възлагане на обществена поръчка с изх. № РД-38-13/29.11.2019 г., до представяне на искова молба, която да съдържа надлежно посочване на съда, на ищец и ответник, на техните адреси и законни представители, на цената на иска, след като е оценяем, изложение на обстоятелствата на които той се основава, в какво се състои искането и подпис на лицето, което подава молбата, както и внасяне на държавна такса в размер на 3,200.00 (три хиляди и двеста лева), в 1-седмичен срок от уведомяването, с предупреждение, че при неизпълнение на основание чл. 129, ал. 2 от ГПК обратният иск няма да бъде допуснат до съвместно разглеждане.

Това определение е съобщено на ответника на 08.09.23 г. и с молба с вх.№ 5228/15.09.23 г. ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ е отстранил нередовностите на обратният си иск и внесъл дължимата ДТ. Съдът с определение № 734/25.09.23 г. е приел за съвместно разглеждане предявеният при условията на евентуалност по реда на чл. 219, ал. 3 от ГПК обратен иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 86 от ЗЗД от Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Консорциум „ВПП“ за сумата 80,000.00 лв.

В отговор с вх.№ 6160/24.10.23 г. ответникът Консорциум „ВПП“-Ловеч е направил възражение за липса на правосубектност. Съдът с разпореждане № 280/06.11.23 г. е оставил без движение на основание чл. 129, ал. 2 от ГПК предявения от ответника Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Консорциум „ВПП“ обратен иск с предмет регресна отговорност на изпълнителя по Договор за възлагане на обществена поръчка с изх. № РД-38-13/29.11.2019 г., до конституиране на надлежни ответници по обратния иск в 1-седмичен срок от уведомяването, с предупреждение, че при неизпълнение на основание чл. 129, ал. 2 от ГПК

обратният иск няма да бъде допуснат до съвместно разглеждане.

Постъпила е молба-заявление от Агенция „Пътна инфраструктура“, с която уточнява, че предвид дадените от съда указания ответници по иска са следните юридически лица: „Виастрой“ АД - Ловеч, „Пътперфект-Т“ ЕАД - Силистра, „Новако строй“ ЕООД - Плевен, „ПТС Груп“ ЕАД - София, „ПСТ София“ ЕООД - София и „Проект Строй 1“ ЕООД - Плевен.

С Определение № 942/08.12.2023 г., Окръжен съд – Ловеч е конституирал като трети лица помагачи и ответници по обратния иск, предявен при условията на евентуалност по реда на чл.219, ал. 3 от ГПК с правно основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 86 от ЗЗД от Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу „Виастрой“ АД - Ловеч, „Пътперфект-Т“ ЕАД - Силистра, „Новако строй“ ЕООД - Плевен, „ПТС Груп“ ЕАД - София, „ПСТ София“ - София и „Проект Строй 1“ ЕООД - Плевен обединени в Консорциум „ВПП“ за сумата 80,000.00 лв.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на обратния иск от адв. И. И. И., като пълномощник на „Виастрой“ АД - Ловеч, „Пътперфект-Т“ ЕАД - Силистра, „Новако строй“ ЕООД - Плевен, „ПТС Груп“ ЕАД - София, „ПСТ София“ - София и „Проект Строй 1“ ЕООД – Плевен, в който оспорва иска изцяло по основание и размер. Сочи, че съгласно чл. 5 от договор за възлагане на обществена поръчка по силата на който АПИ е възложител, а консорциумът изпълнител, дейностите по поддържане на пътищата по договора се възлагат от възложителя за изпълнение със съответни месечни, допълнителни и извънредни задания, като единствено дейностите по зимното поддържане се изпълняват по предварително изготвени планове. Твърди, че възложителят не им е възлагал дейности по поддържане на конкретния пътен участък в с. Петровене, община Луковит, област Ловеч, затова нямат задължение да извършват дейности в този участък, нито да следят за неговото състояние.

По отношение на първоначално предявения иск, поддържа всички направени възражения от ответника АПИ. Оспорва описания в исковата молба механизъм на настъпване на ПТП и причините посочени за това. Оспорва размера на вредите, които се претендират. Счита, че вина за настъпване на уврежданията носи единствено ищецът по делото. Твърди, че същият е управлявал мотоциклета с несъобразена с конкретните пътни условия скорост, не е контролирал управляваното МПС. Алтернативно е налице голям процент съпричиняване. Счита, че отмяната на наказателното постановление е не поради липса на нарушение, а поради неправилна квалификация. Поддържа и оплакването, че конкретният пътен участък, извън състоянието на настилката, следва да се поддържа от Община Луковит.

Моли съда да отхвърли както първоначалния, така и обратния иск, претендира ответникът АПИ да бъде осъден да им заплати направените разноски във връзка участието като ответник по обратния иск.

Моли съда да приеме като писмено доказателство писмо от ОПУ - Ловеч във връзка с възлаганията по договора.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и с адв.Е. Н. от САК, като поддържа

исквата си претенция изцяло и счита, че следва да бъде уважена съобразно събраните по делото доказателства. Представя писмена защита, в която застъпва становището, че вина за настъпилото ПТП има изцяло ответника. Счита, че не следва да се кредитира съдебно автотехническата експертиза в частта за механизма и причините за настъпване на ПТП, а именно, че това е насекомо, което се е блъснало в каската на ищеца, тъй като това твърдение е житейски необосновано и причината за настъпването на произшествието е сипицата, която се е намирала на пътното платно. Счита, че размерът на обезщетенето, което претендира е съобразен с практиката на съдилищата, която цитира. Моли исковите да бъдат уважени изцяло и да му се заплатят сторените по делото разноски, както и адвокатско възнаграждение на адв.Н. по реда на чл.38 от ГПК.

Ответникът АПИ-София се представлява от гл.юрисконсулт Р. В., която оспорва исковата молба, поддържа отговора си, като моли съда да отхвърли исковите, като неоснователни и недоказани. Поддържа отговора на исковата молба, като изтъква, че причина за ПТП е разконцентриране на водача, а не наличие на сипица на пътя. Излага становище, че ако все пак съдът преме, че причина за ПТП е сипица на пътя, то исковата претенция следва да бъде намалена, тъй като сипицата е вследствие на свличане на навявания от малка пресечка-черен път, за което реално отговаря Общината. Поддържа и предявения обратен иск в случай на уважаване на главния иск. Претендира присъждане на разноските по главния иск от ищеца и обратния иск спрямо третото лице.

Адв.И., като пълномощник на третите лица помагачи –ответници по обратния иск Виастрой“ АД - Ловеч, „Пътперфект-Т“ ЕАД - Силистра, „Новако строй“ ЕООД - Плевен, „ПТС Груп“ ЕАД - София, „ПСТ София“ - София и „Проект Строй 1“ ЕООД - Плевен обединени в Консорциум „ВПП“ моли главния иск да бъде отхвърлен, а ако бъде уважен, да е при условията на съпричиняване. Моли да му се присъдят разноски по делото. В указания от съда срок представя подробна писмена защита в подкрепа на твърденията си, че злополуката не е станала заради наличие на сипица по пътя, а поради загуба на управление на мотоциклета вследствие на удар на насекомо в каската на водача, а ако се приеме, че ударът е поради наличие на сипица, то следва да се приеме, че има съпричиняване в голям процент и поначало искът е завишен като размер. По обратният иск застъпва становище, че в представеният договор между ответника и консорциума не е предвидено възложителят да е възрагал на изпълнителя дейности по поддържане на коркретния пътен участък в с.П. об.Луковит за този периода на настъпване на ПТП, нито преди това и искът се явява неоснователен и следва да му се присъдят направените разноски по делото.

От събраните по делото писмени доказателства и приложеното АНД№231/22 г. на РС-Луковит, от заключенията на съдебно-медицинската и съдебно-техническата експертизи, от показанията на разпитаните свидетели А.Б.Б. и И. Г. Г., от обясненията на страните в съдебно заседание, преценени поотделно и в тяхната взаимовръзка и обусловеност, съдът приема за установено следното:

От представеният по делото протокол за ПТП с пострадали лица №35/2.07.2022 г. на л.15 от делото се установява, че на 2.07.2022 г. около 10,50 часа в с.П. ул.“Х.Д.“ №21 е

настъпило ПТП с участник Г. И. Г. ЕГН *****, като в обстоятелства и причини за ПТП е посочено от контролните органи, че участник 1 губи контрол над управляваното от него МПС - мотор „С.“, модел „И.“ с рег.№ ** **** *, вследствие на което се блъска странично в крайпътната мантиanela вдясно на пътното платно, овладява МПС и след около 2-3 метра движение попада на сипица на пътното платно, занася се и излиза вдясно от пътя и пада на тротоара, реализирайки ПТП на ляв завой. Отражено е, че Г. Г. е пострадал от това ПТП с диагноза фрактура десен глезен и фрактура лява ключица.

Пострадалият ищец е дал обяснение пред органите на МВР,/л.13 от АНД 231/22 на РС-Луковит/, че на датата 2.07.22 г. е пътувал за гр.София и минавайки през с.П. общ. Луковит, управлявал мотор „С.“, модел „И.“ с рег.№ ** **** *, спазвайки ЗДвП със скорост съгласно ЗДвП за населено място до 50 км./ч, когато в каската му се ударило насекомо, вследствие на което на ляв завой е изгубил временно контрол над управлявания мотор и се блъснал странично в крайпътна мантиanela, поставена в дясно на пътното платно, като веднага след това овладял управлявания от него мотоциклет. Заявява, че няколко метра след това по посоката на движение на пътното платно имало изнесена сипица като мотора стъпил на нея, занесъл се и излезнал в дясно от пътя, като паднал на тротоара до пътното платно.

Съставен е акт №304/15.07.2022 г. за установяване на административно нарушение на Г. И. Г., в който се посочва, че той е нарушил виновно чл.20 ал.1 и чл.100 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП, като е причинил процесното ПТП. Г. го е подписал без възражения, като е посочил, че на пътното платно имало пясък.

Издадено е Наказателно постановление №22-0297-000237/5.08.22 г., с което е наложено наказание на Г. И. Г. с ЕГН *****, глоба в размер на 20 лв на основание чл.185 от ЗДвП, глоба в размер на 10 лв. на основание чл.183 ал.1 т.1 от ЗДвП, като е посочено, че при гореизложените в АУАН обстоятелства е нарушил виновно чл.20 ал.1 от ЗДвП и не е носил контролния талон от свидетелството за управление, с което е нарушил чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП.

Г. е обжалвал в срок това НП пред РС-Луковит, който с решение №29/4.05.2023 г. постановено по АНД №231/22 г. е отменил като незаконосъобразно наказателно постановление №22-0297-000237 издадено на 5.08.2022 г. от П.П. началник група на ОД на МВР-Ловеч РУ-Луковит, с което на Г. Г. за извършено нарушение на чл.20 ал.1 ЗДвП на основание чл.185 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв., което решение влязло в законна сила на 31.05.2023 г.

За правилно решаване на спора, съдът е назначил съдебно-автотехническа експертиза, изготвена от вещо лице инж. Н. К.. От заключението се установява, че механизмът на възникване и протичане на ПТП от техническа гледна точка е следният: на 2.07.2022 г. около 10,50 ч. в с.П., общ.Луковит обл.Ловеч по ул.“Х.Д.“ в с.П. общ.Луковит обл.Ловеч на главен път Плевен-София мотор „С.“, модел „И.“ с рег.№ ** **** * с водач Г. Г. се движи в посока от гр.Плевен към гр.София. По думите на ищеца в каската му по време на движение се блъска насекомо, като това се случва при предстоящ за него ляв завой, като това оказва въздействие върху концентрацията на водача, той не може да следва

траекторията на пътното платно, а посредством кормилото насочва мотоциклета надясно, където има бордюр с височина 10 см и мантиanela, отстояща от ПП на 0,30 см и височина 0,85 см. Мотоциклетът се удря в нея, като загубва напречна устойчивост, продължавайки да се движи напред, като водачът за момент успява да го овладее, като този процес е с отнемане на газ и работа с кормилото. Достигайки участък на улица с низходящ наклон, вливаща се отдясно на ул.“Х.Д.”/след дом №21, пред който е въпросната мантиanela/ където е имало сипица/пясък, резките маневри с кормилото на водача намиращ се в стресова ситуация, водят до подхлъзване на мотоциклета, загуба на напречна устойчивост и падане на десния тротоар на ул.“Х.Д.” след въпросната вливаща се отдясно улица. Според заключението при удара на мотоциклета в мантиanelата той получава охлузвания и счупвания на дадени елементи, но водачът все още е без травми, но след падането на тротоара щетите на мотора се увеличават, а Г. получава телесни увреждания. Според експертизата скоростта на Г. е била в рамките на допустимата за населеното място-50 км./ч.. Посочва се и методиката на ПТП, а именно първото съприкосновение на мотоциклета е с мантиanelата вдясно пред дом №21, а след временно овладяване от водача на загубата на напречна устойчивост, гумите на мотора попадат на сипица/пясък в зоната на улицата, спускаща се отдясно пред дом №21 и след повторната загуба на контрол на водача над мотоциклета и изминаване на още няколко метра, в първоначалната посока на движение те падат на десния тротоар, вече след спускащата се улица, където няма мантиanela, тъй като завоят е преодолян. Според експертизата скоростта в случая не е от съществено значение за настъпване на процесното ПТП, предвид механизма му на протичане, като пояснява, че предвид съприкосновението с насекомото в каската, довело до липса на концентрация на водача и първоначалното отклонение на мотоциклета надясно до съприкосновение с мантиanelата той загубва напречна устойчивост и водачът му не би могъл да спре, за да предотврати падане, а само да борава чрез отнемане на газта и работа с кормилото. Вещото лице посочва, че ищецът е постъпил така, но движейки се повече вдясно в полагащата му се пътна лента, попада на сипицата, донесена от дъждовете в района на улицата, отдясно след дом №21 и тази повторна загуба на устойчивост е довела до падане на мотоциклета с водача надясно, което е довело и до получаване на травмите и материалните щети. Според експертизата мотоциклета на ищеца е по-тежък и при занасяне овладяването му е по-трудно. Вещото лице пояснява, че в случая не са използвани спирачки, но механизмът на ПТП не предполага използването им, тъй като загубата на устойчивост би могла да се преодолее от водача само с отнемане на газта и работа с кормилото.

В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си, като заявява, че е извършил оглед на масто, направил е снимки, но пътната ситуация в момента е променена. Не е установил наличие на сипица на пътя, като уточнява, че страничната улица в с.П., след дом №21 явно се ползва за движение, защото при огледа са минали два автомобила в тази посока. Според него явно от страна на ищеца е имало движение извън очертанията на платното за движение, там е ляв завой, сравнително остър. Според вещото лице преди удара на мотоциклета странично в мантиanelата няма данни да е имало сипица, а тя е била налична в този участък, където на сн.№7 от заключението е виден автомобил / в района на

страничната улица б.с./ . Падането на ищеца е била на другия тротоар, където няма мантинела. Вещото лице пояснява, че процесният мотор не е скоростен, подходящ е за разходки, движи се стабилно и се управлява лесно, но при загуба на устойчивост трудно се възстановява същата, отколкото при другите видови мотоциклети. Вещото лице отговаря на въпрос на ищеца, че данните за наличие на насекомо, ударило се в каската му е на М.л в АНД – №231/22 г.

Вещото лице заявява, че пътят се поддържа, защото е много натоварен, но няма поставени знаци за намаляване на скоростта, поради наличие на неравности по пътя.

От показанията на разпитаният по делото свидетел, очевидец на ПТП-А. Б. Б. се установява, че преди това ПТП не е познавал лично ищеца. Спомня си, че на задното огледало е видял, че зад него приближава мотор, а след малко е чул шум и е видял на задното огледало, че моторът се е ударил в мантинелата, но той не е спрял, защото движението е било натоварено. Твърди, че като че ли е имало нещо като пясък на пътя, а от камионите е направен на коловози. Заявява, че е карал с не повече от 40-50 км./ч..

За установяване на причинените при ПТП травми на ищеца е допусната по негово искане съдебно-медицинска експертиза, изготвена компетентно от вещо лице М. Г.. От същото се установява, че след контролен преглед на ищеца и от представената медицинска документация на И. са причинени следните травматични увреждания от настъпилото ПТП: травматично изкълчване на лявата раменна става, което от своя страна обуславя трайно затруднение движенията на лявата ръка, като това изкълчване се е лекувало консервативно. Според вещото лице при новите изследвания е налице силно ограничение движенията на лявата ръка-особено абдукция на отвеждането на ръката, като в същата област няма данни за счупване костите на лявата ръка или други кости, участващи в целостта на лява раменна става, а само изкълчване. Вещото лице уточнява, че на ищец е причинено счупване на малкия пищял на десния крак с последващо консервативно лечение-гипсова имобилизация, повреда, причинила на И. затруднение движенията на десния крак трайно- за повече от месец. При прегледа се е установило, че има наличие на дефицит на движенията на глезенната става както по обем, така и по сила, като същите могат да бъдат ограничени както на ръката, така и на крака, с провеждане на нови лечебни средства-физиотерапия и санаториално лечение, които са наложителни. Според експерта установените изменения са от травматично естество и са в причинно следствена връзка с претърпяното ПТП.

Разпитан е като свидетел синът на ищеца- И. Г. Г., който дава показания за претърпените от пострадалия болки и страдания. Твърди, че вследствие на ПТП-то на 2.07.22 г. той е имал изкълчено ляво рамо и е носил лонгета, както и счупен десен крак, като е трябвало да бъде гипсиран в продължение на повече от месец. Твърди, че през това време той се е грижил за него в къщи, не е лежал в болница, но първия месец е имал болки, като е охкал, пышкал не можел да се грижи сам за себе си и се е налагало той да му помага- да купува храна, лекарства, да го придружава до баня и тоалетна, пиел е болкоуспокояващи. Твърди, че възстановителния период е продължил около половин година, а след това е имало физиотерапевтични процедури, които продължили няколко месеца, но още имал

оплаквания от болки в ляво рамо и когато е студено го наболява десния крак, като ходи. Твърди, че след този инцидент не го е виждал да управлява мотоциклет.

Представена по делото е застрахователна полица „Гражданска отговорност“ на л.17 от делото №BG/22/122001049628/8.04.2022 г./14028331, от която се установява, че процесният мотоциклет е бил застрахован от предходният собственик Т.Е.П. при застраховател ЗК„Лев Инс“на разсрочено плащане на премията.

От представеният анекс №2 на застрахователна полица №14018009/BG/122001049628 съдът установява, че на 30.06.2022 г. полицата се прехвърля на новият собственик на мотоциклета Г. И. Г..

От представеното на л.19 по делото свидетелство за регистрация на мотоциклет „С.“, модел „И.“ с рег.№ ** **** *, съдът установява, че последната му регистрация е на собственик Г. И. Г. от дата 24.06.2022 г.

Съобразявайки изложените в исковата молба твърдения, съдът приема, че е сезиран с главен иск с правно основание чл.49 във връзка с чл.45 от ЗЗД и чл.50 от ЗЗД във връзка с чл.86 от ЗЗД, с искане за присъждане на обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, конкретизирани в размер на сумата общо 80 000 лв. настъпили в резултат на виновното поведение на ответника- не е бил изпълнил задължението си за поддържане на пътя в състояние, което да осигури безаварийно и безопасно движение на пътните превозни средства от него, като е допуснал наличие на сипица на пътното платно на първокласен път „Е 83“ в с.П., обл.Ловеч, основна причина за настъпване на ПТП, при което е пострадал ищеца..

С оглед дадената правна квалификация съдът е указал на ищеца, че основателността на претенцията за непозволено увреждане предполага наличието на всички елементи от състава на деликта, които са: протИ.правно деяние, вреда, причинна връзка между деянието и вредата и вина. Единствено вината се предполага до доказване на противното, съгласно презумпцията на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД и той, съгласно твърденията си в исковата молба, следва да докаже механизма на настъпване на инцидента на посочената дата и място, настъпилите вреди, чието обезщетяване претендира, причинно-следствената връзка между вредите и произшествието, както и размерът на претендираните неимуществени вреди.

В случая безспорно се установи, че на датата 2.07.2022 г. около 10,50 часа в с.П. ул.“Х.Д.“ №21 на първокласен път“Е83“ е настъпило ПТП с участник Г. И. Г. ЕГН *****, при което той е претърпял следните телесни увреждания: травматично изкълчване на лявата раменна става, което от своя страна обуславя трайно затруднение движенията на лявата ръка, като това изкълчване се е лекувало консервативно и счупване на малкия пищял на десния крак с последващо консервативно лечение-гипсова имобилизация, повреда, причинила на И. затруднение движенията на десния крак трайно- за повече от месец. Спорен между страните е механизмът на настъпване на ПТП и оттам дали отговорност за настъпването му носи ответният АПИ. В случая съдът дава вяра на личните обяснения на ищеца, който е дал пред разследващите органи на МВР на датата 15.07.2022 г. /л.13 от АНД №231/22 г./. Там той е признал, че след удар на насекомо на каската е загубил

временно контрол над управлявания от него мотоциклет и се е блъснал странично в крайпътната мантинела, поставена в дясно на пътното платно. Той не оспорва подписа си върху даденото обяснение пред органа на власт, като накрая той се е подписал за верността му. Следователно съдът приема, че причината за настъпване на ПТП е загуба на контрол върху управляваното МПС от страна на водача му, като след това той не е успял да го овладее и е паднал на тротоара до пътното платно. Вещото лице подробно описва механизма на настъпване на ПТП, който напълно кореспондира със събраните по делото доказателства. В този смисъл съдът приема, че в каската на ищеца по време на движение се блъска насекомо при предстоящ за него ляв завой, като това оказва въздействие върху концентрацията на водача, той не може да следва траекторията на пътното платно, а посредством кормилото насочва мотоциклета надясно, където има бордюр с височина 10 см и мантинела, отстояща от ПП на 0,30 см и височина 0,85 см. Мотоциклетът се удря в нея, като загубва напречна устойчивост, продължавайки да се движи напред, като водачът за момент успява да го овладее, като този процес е с отнемане на газ и работа с кормилото. Достигайки участък на улица с низходящ наклон, вливаща се отдясно на ул. "Х.Д." след дом №21, пред който е въпросната мантинела/ където е имало сипица/пясък, резките маневри с кормилото на водача намиращ се в стресова ситуация, водят до подхлъзване на мотоциклета, загуба на напречна устойчивост и падане на десния тротоар на ул. "Х.Д." след въпросната вливаща се отдясно улица. Съдът приема, че при удара на мотоциклета в мантинелата той получава охлузвания и счупвания на дадени елементи, но водачът все още е без травми, но след падането на тротоара щетите на мотора се увеличават, а Г. получава телесни увреждания. Скоростта на Г. е била в рамките на допустимата за населеното място - 50 км./ч.. В този смисъл методиката на ПТП е следната: първото съприкосновение на мотоциклета е с мантинелата вдясно пред дом №21, а след временно овладяване от водача на загубата на напречна устойчивост, гумите на мотора попадат на сипица/пясък в зоната на улицата, спускаща се отдясно пред дом №21 и след повторната загуба на контрол на водача над мотоциклета и изминаване на още няколко метра, в първоначалната посока на движение те падат на десния тротоар, вече след спускащата се улица, където няма мантинела, тъй като завоят е преодолян. Според съда наличие на сипица не е имало на пътното платно, където водача е загубил контрол над мотоциклета и се е ударил странично в крайпътната мантинела.

От представените писмени доказателства може да се направи и извод, че ищецът е станал собственик на процесното МПС малко преди да претърпи ПТП. Следователно той все още не притежавал необходимият опит за управление на конкретното МПС, което според вещото лице се управлява лесно, но при загуба на устойчивост трудно се възстановява същата, отколкото при другите видове мотоциклети. Наличие на сипица се установява чак на страничната улица, която се намира след дом №21, като според експерта от страна на ищеца е имало движение извън очертанията на платното за движение, там е ляв завой, сравнително остър, като преди удара на мотоциклета странично в мантинелата няма данни да е имало сипица, а тя е била налична в този участък, където на сн. №7 от заключението е виден автомобил/ в района на страничната улица б.с./ и падането на ищеца е била на другия

тротоар, където няма мантинела. Тази странична улица обаче, където е имало сипица, не е част от републиканската пътна мрежа, поради което за ответника не съществува задължение да я поддържа по смисъла на чл.48 ал.1 б.„б“ пред 1 от ППЗП. Според чл.31 от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините. Или с други думи казано в случая не може да се установи по безспорен начин, че причина за настъпване на ПТП е бездействието на АПК за поддържане на пътя в състояние, което да осигури безаварийно и безопасно движение на пътните превозни средства, като е допуснал наличие на сипица на пътното платно на първокласен път „Е 83“ в с.П., обл.Ловеч, от една страна, а от друга се установява, че причина за настъпване на ПТП са действията на водача на мотоциклет „С.“, модел „И.“ с рег.№ ** **** *. Установи се от събраните по делото доказателства /АНД №231/22 г. на РС и заключение на САТЕ/, че ищецът е загубил контрол над управляваното от него МПС поради разконцентриране след удар в каската му насекомо и вследствие на това не е могъл впоследствие да овладее тежкия и трудноуправляем мотоциклет. Безспорно наличието на сипица на страничната улица е спомогнало за настъпване на вредоносният резултат, но, както вече се посочи по-горе АПИ не носи отговорност за осъществяване на дейностите по поддръжка на тези улици, които се намират в населеното място, но са извън републиканската пътна мрежа. Следва като причина за настъпване на ПТП да се отбележи и недостатъчният опит на водача на конкретното МПС/тежък мотоциклет/, който той придобива в собственост дни преди настъпване на катастрофата, видно от представените от него писмени доказателства.

С оглед на тези мотиви настоящата инстанция приема, че не са налице предпоставките на чл.49 от ЗЗД т.е., вредите, които е претърпял ищеца не са настъпили от виновно действие или бездействие на АПИ-София и липсва каквато и да е било причинно-следствената връзка между тях. Следователно предявеният от Г. И. Г. иск с правно основание чл.49 от ЗЗД против Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София 1606, бул. „Македония“ № 3, представлявана от председателя на Управителния съвет инж. Я. Й. да заплати на ищеца, както следва: 80 000 лева, които са пряка и непосредствена последица от телесните увреждания вследствие на настъпилото ПТП по вина на АПИ, от които: 40000 лева - неимуществени вреди, претърпени от причинените му телесните увреждания- счупване на външен (латерален) малеопус (долен десен крайник); 40000 лева - неимуществени вреди, претърпени от причинените му телесните увреждания - изкълчване и скъсване на акромиоклавикуларна става (горен ляв крайник се явява онеоснователен и недоказан, поради което следва да бъде отхвърлен.

С оглед на тези мотиви неоснователен и недоказан се явява и акцесорният иск за заплащане на законна лихва върху горната сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

Предвид установената неоснователност на главния осъдителен иск следва, че не е налице и вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане на предявеният при условията на евентуалност обратен иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 86 от ЗЗД от

Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Виастрой“ АД - Ловеч, „Пътперфект-Т“ ЕАД - Силистра, „Новако строй“ ЕООД - Плевен, „ПТС Груп“ ЕАД - София, „ПСТ София“ - София и „Проект Строй 1“ ЕООД - Плевен обединени в Консорциум „ВПП“ за сумата 80,000.00 лв. Обратният иск има за предмет регресно притезание, което значи, че съдът го разглежда само и до размер, до който е уважил главния иск срещу ответника-ищец по главния иск.

При този изход на процеса ищецът следва да заплати на ответника на основание чл.78 ал.3 от ГПК разноски по делото: за юрисконсултско възнаграждение /чл.78 ал.8 от ГПК/ в размер на сумата 360 лв. и 30 0 лв. депозит за вещо лице или общо 660 лв. Ответниците по обратния иск също имат право на разноски по делото. След като не е разгледан обратният иск, това на практика е равнозначно на прекратяване на производството и отговорността за разноски в този случай е на ищеца по обратния иск по правилото на чл.78 ал.4 от ГПК. Представен е списък на разноските по чл.80 от ГПК от пълномощника на ответниците Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Виастрой“ АД - Ловеч, „Пътперфект-Т“ ЕАД - Силистра, „Новако строй“ ЕООД - Плевен, „ПТС Груп“ ЕАД - София, „ПСТ София“ - София и „Проект Строй 1“ ЕООД - Плевен обединени в Консорциум „ВПП“ с приложени документи-фактура и договор за правна защита и съдействие, от които е видно, че разноските за заплатено адвокатско възнаграждение възлизат на 8460 лв с ДДС, която сума следва да заплати ищецът по обратния иск АПИ-София. В този смисъл е и практиката на ВКС/опр-е 724/15.12.2015 г. по т.д.№1280/14 г. и опр.№152/2.04.20 г. по ч.т.д.№2662/19 г./

Воден от гореизложените мотиви, Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани предявените от Г. И. Г., ЕГН *****, адрес *** чрез адв. Е. Н. Н. от САК, срещу Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София 1606, бул. „Македония“ № 3, представлявана от председателя на Управителния съвет инж. Я. Й., искове с правно основание чл.49 във връзка с чл.45 от ЗЗД и чл.50 от ЗЗД във връзка с чл.86 от ЗЗД, конкретизирани в размер на сумата общо 80 000 лв представляваща претърпените от него неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от телесните увреждания вследствие на настъпилото ПТП на 2.07.2022 г. около 10,50 часа в с.П. общ.Луковит обл.Ловеч на ул.“Х.Д.“ №21 по вина на АПИ, от които: 40000 лева - неимуществени вреди, претърпени от причинените му телесните увреждания- счупване на външен (латерален) малеопус (долен десен крайник); 40000 лева - неимуществени вреди, претърпени от причинените му телесните увреждания - изкълчване и скъсване на акромиоклавикуларна става (горен ляв крайник), ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на предявяване на исковата претенция до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА Г. И. Г., ЕГН *****, адрес *** чрез адв. Е. Н. Н. от САК да

заплати на **Агенция „Пътна инфраструктура“**, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София 1606, бул. „Македония“ № 3, представлявана от председателя на Управителния съвет инж. Я. Й. сумата 660 лв./шестстони и шестдесет/ лв. разноси по делото на основание чл.78 ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София 1606, бул. „Македония“ № 3, представлявана от председателя на Управителния съвет инж. Я. Й. да заплати на „Виастрой“ АД - Ловеч, „Пътперфект-Т“ ЕАД - Силистра, „Новако строй“ ЕООД - Плевен, „ПТС Груп“ ЕАД - София, „ПСТ София“ - София и „Проект Строй 1“ ЕООД - Плевен обединени в **Консорциум „ВПП“** разноси по делото на основание чл.78 ал.4 от ГПК в размер на сумата 8460 лв./осем хиляди четиристотин и шестдесет лева/ по представен списък на разноските.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред **ВЕЛИКОТЪРНОВСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД**.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____